

Amerikai foci VB Bécsben

Tömeg, pompon lányok, rock zene, lobogó zászlók, őrjöngő szurkolók transzparenszekkel, fergeteges hangulat és én. Igen, én is ott ültem 50,000 ember között a lelátón a bécsi Ernst Happel Stadionban.

2011. júliusában itt rendezték ugyanis az amerikai futball világbajnokságot. El sem tudom mondani mit jelentett számomra ez a nap, amikor élőben láthattam az USA-Kanada döntőt. Ott ülhettem és szurkolhattam azoknak a profi focistáknak, akiket eddig csak a tv-ben láthattam, és akikről eddig csak az újságban olvashattam.

Majd 3 évvel ezelőtt kezdtem érdeklődni az amerikai futball iránt. Hogy, hogy kerültem kapcsolatba vele? Szülinapom volt, és olyan játékot választhattam magamnak a PC boltban, amelyet akartam. Hosszú keresgélés után megláttam egy NFL nevezetű programot. (Az NFL National Football League-t jelent) Megvettük és gyakran játszottam vele.

Ahogy telt az idő, egyre jobban megszerettem ezt a sportot, és egyre inkább éreztem, hogy már nem csak virtuálisan akarom játszani. Edzéslehetőséget kerestem az interneten. Meg is találtam és már több mint egy éve az Újpest Bulldogs junior csapatában edzek.

Amikor meghallottam, hogy idén Ausztria rendezzi a vb-t, egyértelmű volt, hogy ott a helyem, hogy nekem ott kell lennem.

Július 16. apa-fia nap volt, ugyanis apukámmal kettesben mentünk. Anyukámat nem vittük, mert sajnós neki még egy év alatt sem sikerült úgy elmagyarázni a szabályokat, hogy megértse.

Hajnalban indultunk. Néhány óra alatt Bécsben voltunk. A meccsig volt még bőven időnk, így elmentünk a vidámparkba. Ott is fergetegesen jól

szórakoztunk, de a nap igazi szenzációja a vb döntő volt.

Amikor a stadionhoz értünk, már teljes extázisban voltam. Majdnem kiugrottam a bőrömből örömben. Egyszerűen hihetetlen érzés volt, hogy ott lehetek. Csak úgy özönlött be a tömeg a lelátókra. Németek, franciák, norvégok, angolok, magyarok, amerikaiak stb.

A mérkőzést páratlanul nagy és látványos gála és show előzte meg. Híres fellépőkkel, előadókkal, tűzijátékkal. Hatalmas limuzinok szállították a pálya szélére a pompon lányokat, akik végigszurkolták a meccset, a szünetekben pedig műsorral szórakoztatták a közönséget.

A mérkőzés közben híres rock együttesek számai szóltak, amit a tömeg együtt énekelt. Szenzációsan jó volt a hangulat. Ezt, ami ott volt, átélni kell, mert elképzelni nem lehet.

A végeredmény számomra nem volt meglepetés, de a gólarány igen. Amerika 68-7-re verte meg Kanada csapatát. Felejthetetlen élmény volt.

A meccs közben néha-néha becsuktam a szemem. Ilyenkor azt képzeltem, hogy én is egy nagy játékos vagyok, hogy nekem zúg a taps, hogy engem buzdít a tömeg. Láttam magam, ahogy futok a pályán a labdával és beviszem a pontot. Lehet, hogy soha nem lesz így, de azért álmodozni szabad, nem?